

Fővárosi Ítéltábla

A határozat száma: 17.Pf.20.333/2025/6.

A felperes:

felperes (Ingatlan16)

A felperes képviselője:

dr. Berényi Viktor ügyvéd (ügyvéd címe1)

Az alperesek:

I.r. alperes (I.r. alperes címe) I. rendű

Magyar Állam II. rendű

Az alperesek képviselői:

dr. Szánthó Pál ügyvéd (ügyvéd címe) az I. rendű alperesért

Budapest Főváros Kormányhivatala Lakástámogatási Főosztály (ügyvéd címe2.) a II. rendű alperesért

A per tárgya: tulajdonjog megállapítása és ingatlan-nyilvántartási bejegyzése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 20.P.23.388/2017/235.

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

A csatlakozó fellebbezést benyújtó fél: I. rendű alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének a perköltségfizetésről szóló rendelkezéseit részben megváltoztatja, az I. rendű alperes által a felperesnek fizetendő perköltséget 685.754 (hatszáznyolcvanötezer-hétszázötvennégy) forintra felemeli.

A felperes által az államnak fizetendő kereseti illetéket 885.000 (nyolcszáznyolcvanötezer) forintra felemeli, az I. rendű alperes által fizetendő 615.000 (hatszázötvenötezer) forintra leszállítja, és az állam terhén maradó szakértői díj összegét 439.912 (négy százharminckilencezer-kilencszázötvenkét) forintra felemeli.

Egyebekben a perköltségfizetésről szóló rendelkezéseket helyben hagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 1.265.276 (egymillió-kétszázhatvanötezer-kétszázhetvenhat) forint másodfokú perköltséget.

A felperest 4.539.845 (négy millió-ötszázharminckilencezer-nyolcszáznegyvenöt) forint, az I. rendű alperest 45.857 (negyvenötezer-nyolcszázötvenhét) forint fellebbezési és felülvizsgálati illeték megfizetésére kötelezi az állam javára a jelen ítélet jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára.

A Fővárosi Ítéltábla 17.Pf.20.177/2024/16. számú ítélete végrehajtásának a Kúria Pfv.II.21.190/2024/3. számú végzésével elrendelt felfüggesztését megszünteti.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A felperes a per 17.Pf.20.177/2024/10. számú végzéssel történt részbeni megszüntetését követően fennmaradt, a 160., 179. számú beadványai és a 233. számú jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozatai szerinti megváltoztatott kereseteiben kérte:

1. annak megállapítását, hogy élettársi különvagyoni szerzés címén megszerezte a helyrajzi szám2 helyrajzi számú, Ingatlan16 szám alatti ingatlan (a továbbiakban: ingatlan1) 34/100 tulajdonjogát, és az ingatlanügyi hatóság megkeresésével a tulajdonjoga bejegyzésének elrendelését, az alperesek ennek tűrésére kötelezését,

2. annak megállapítását, hogy élettársi vagyonszövetségi szerzés címén megszerezte a helyrajzi szám1 helyrajzi számú, cím3 szám alatti ingatlan 140/10500 tulajdonjoga (a továbbiakban: ingatlan2) 28/100 részét, azaz 39/10500 tulajdonjogát, és az ingatlanügyi hatóság megkeresésével a tulajdonjoga bejegyzésének elrendelését, az I. rendű alperes ennek tűrésére kötelezését,

3. annak megállapítását, hogy élettársi vagyontársasági szerzés címén megszerezte a helyrajzi szám3 helyrajzi számú, cím3 cím4 alatti tároló (a továbbiakban: ingatlan3) 28/100 tulajdonjogát, és az ingatlanügyi hatóság megkeresésével a tulajdonjoga bejegyzésének elrendelését, az I. rendű alperes ennek túszerzésére kötelezését,

4. annak megállapítását, hogy élettársi vagyontársasági szerzés címén megszerezte a helyrajzi szám4 helyrajzi számú, cím3 cím5 szám alatti lakás (a továbbiakban: ingatlan4) 28/100 tulajdonjogát, és az ingatlanügyi hatóság megkeresésével a tulajdonjoga bejegyzésének elrendelését, az I. rendű alperes ennek túszerzésére kötelezését,

5. annak megállapítását, hogy élettársi vagyontársasági szerzés címén megszerezte a Település4, Település/hrs2 helyrajzi számú, cím6 szám alatti lakás (a továbbiakban: ingatlan5) 1/2 arányú tulajdonjogát, és az ingatlanügyi hatóság megkeresésével a tulajdonjoga bejegyzésének elrendelését, az I. rendű alperes ennek túszerzésére kötelezését,

6. annak megállapítását, hogy élettársi vagyontársasági szerzés címén megszerezte:

– a Magyar Államkincstárnál (MÁK) néhai Örökhagyó (a továbbiakban: örökhagyó) nevén a számú számlán, továbbá

– a Bank1-nél az örökhagyó javára vezetett Sz1 számú lakossági bankszámlán kezelt pénzösszeg

1/2 tulajdoni hányadát,

7. a MÁK megkeresését a számú referenciaszámlán kezelt 22.262.381 forint és a Bank1 megkeresését a technikai számlán nyilvántartott 8.063.493 forint fele összegének a felperes részére történő átutalása iránt.

[2] A kereseteit a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 116. § (1) bekezdésére, 578/G. § (1) bekezdésére, 685/A §-ára, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 5:37. §-ára és 7:1. §-ára alapította.

[3] Az érvényesíteni kívánt jogok és a kérelmek ténybeli alapjául előadta, hogy az örökhagyóval 1996. március 1-től a 2016. október 4-i haláláig élettársakként együtt éltek. Az életközösséget megelőzően már 16 éve dolgozott, ezalatt ingatlanokban és pénzben megtestesülő vagyont halmozott fel, amelyet az élettársi kapcsolat alatt is különvagyontként forgatott, az ingatlanokat bérbeadás útján hasznosította. Az életközösség időtartama alatt 101.227.749 forint, az örökhagyó 133.166.974 forint jövedelmet szerzett. A háztartásban végzett többletmunka címén +10%, az örökhagyó különvagyonának kezelése érdekében végzett munka címén +3% szerzésben való közreműködés megállapítását, és 50-50%-os szerzési arány meghatározását kérte. Előadta, hogy az örökhagyó kizárólagos tulajdonként nyilvántartott ingatlan2, ingatlan3 és ingatlan4 csak 28/100 arányban a tulajdona, mert azok összesen 22.650.000 forint vételárához az örökhagyó szülei is hozzájárultak 10.000.000 forinttal. A szintén az örökhagyó kizárólagos tulajdonként nyilvántartott ingatlan5 azonban a szerzési arálynak megfelelően egyenlő arányú közös tulajdonuk. Az ingatlan-nyilvántartásban 1/2-1/2 arányú tulajdonukként nyilvántartott ingatlan1 telkét közösen vásárolták, de azon kizárólag a különvagyonából építkeztek. A 2016. október 4-ig felmerült 28.389.182 forint bekerülési költséget kizárólag a különvagyonából teljesítette.

[4] Az I. rendű alperes az ellenkérelmében a megváltoztatott keresetek elutasítását kérte. Álláspontja szerint az ingatlan1 az élettársak egyetlen, 1/2-1/2 arányban közös vagyontárgya, a többi ingatlannak az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés szerint a tulajdonosaiak. A házimunkát az élettársak közösen végezték. A háztartásban végzett munka akkor vehető figyelembe a szerzésben való közreműködésként, ha a fél egyéb jövedelemszerző

tevékenységet nem végez. A felperes az örökhagyó különvagyonának a kezelése címén sem tarthat igényt a szerzésben való közreműködés magasabb arányú megállapítására. Az örökhagyó kezelte a szülei pénzét és az I. rendű alperessel közös ingatlan bérbeadásából származó bevételeket, a MÁK-nál nyilvántartott értékpapírok ezekből származtak, így azok a különvagyonába tartoznak.

[5] A II. rendű alperes a vele szembeni kereset teljesítését nem ellenezte, ha az ingatlan1-re bejegyzett jelzálogjoga és az annak biztosítására feljegyzett elidegenítési és terhelési tilalom változatlan tartalommal és terjedelemben fennmarad.

[6] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével annak tüzésére kötelezte az I. rendű alperest, hogy az ingatlanügyi hatóság az ingatlan2-re a felperes 25/10500 arányú tulajdonjogát élettársi közös vagyon jogcímén bejegyezze, az örökhagyó 140/10500 tulajdoni hányadát törölje és azt 115/10500 arányban jegyezze vissza.

Az ítélet jogerőre emelkedését követően megkeresni rendelte az ingatlanügyi hatóságot e bejegyzés végett.

Annak tüzésére kötelezte az I. rendű alperest, hogy az ingatlanügyi hatóság az ingatlan3-ról az örökhagyó 1/1 arányú tulajdonjogát törölje, arra a felperes 18/100 tulajdonjogát élettársi közös vagyon jogcímén bejegyezze, és az örökhagyó 82/100 tulajdonjogát az eredeti jogcímen visszajegyezze.

Az ítélet jogerőre emelkedését követően megkeresni rendelte az ingatlanügyi hatóságot e bejegyzés végett.

Annak tüzésére kötelezte az I. rendű alperest, hogy az ingatlanügyi hatóság az ingatlan4-ről az örökhagyó 1/1 arányú tulajdonjogát törölje, a felperes 18/100 tulajdonjogát élettársi közös vagyon jogcímén bejegyezze, és az örökhagyó tulajdonjogát 82/100 arányban az eredeti jogcímen visszajegyezze.

Az ítélet jogerőre emelkedését követően megkeresni rendelte az ingatlanügyi hatóságot e bejegyzés végett.

Annak tüzésére kötelezte az I. rendű alperest, hogy az ingatlanügyi hatóság az ingatlan5 tulajdoni lapjáról az örökhagyó 1/1 arányú tulajdonjogát törölje, a felperes tulajdonjogát 32/100 arányban élettársi közös vagyon jogcímén bejegyezze, és az örökhagyó tulajdonjogát 68/100 arányban az eredeti ranghelyen és jogcímen visszajegyezze.

Az ítélet jogerőre emelkedését követően megkeresni rendelte az ingatlanügyi hatóságot e bejegyzés végett.

Megállapította, hogy a MÁK-nál az örökhagyó nevéen vezetett számú referenciaszámlán kezelt 22.262.381 forintból 15.138.419 forint a hagyaték része, 7.123.962 forint a felperes tulajdona élettársi közös vagyon jogcímén.

Megállapította, hogy a Bank1-nél az örökhagyó nevéen vezetett Sz1 számú bankszámláról az elhunyt ügyfelek technikai számlájára átutalt 8.063.493 forint egyenlegből 5.483.175 forint a hagyaték része, 2.580.318 forint a felperes tulajdona élettársi közös vagyon jogcímén.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 264.048 forint perköltséget.

Felhívta a felperest és az I. rendű alperest személyenként 750.000 forint illeték állam javára, az állami adó- és vámhatóság illetékbevételei számlájára való befizetésére. Megállapította, hogy 371.332 forint előlegezett szakértői díj az állam terhén marad.

[7] A döntését az rPtk. 578/G. § (1) bekezdésére, a Ptk. 7:1. §-ára, 5:68. §-ára és 5:72. §-ára alapította.

[8] A határozata indokolása szerint a perköltségviselésnél azt mérlegelte, hogy a szerzésben való közreműködés aránya a felperesnél 64%-os pernyertességet eredményezne, az ingatlan², ingatlan³ és ingatlan⁴ esetén teljesen pernyertes, az ingatlan¹ tekintetében azonban teljesen pervesztes. Mérlegeléssel ezért a pernyertességét 50% arányúnak tekintette és úgy rendelkezett, hogy a felperes és az I. rendű alperes viselik a jogi képviselőjük költségét, és azonos arányban terheli őket a le nem rótt kereseti illeték. Az ingatlanforgalmi szakértő díja a felperes részleges költségmentessége folytán az állam terhén marad, a könyvszakértő 412.575 forint díjából a szerzési arány tekintetében megállapítható 64%-os pernyertesség alapján 148.527 forint marad a felperes terhén, a további 264.048 forintot az I. rendű alperes köteles a részére megteríteni.

[9] A felperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását kérte, és

a) az I. rendű alperes annak tűrésére kötelezését, hogy az ingatlan²-re a 39/10500 tulajdonjogát az ingatlanügyi hatóság élettársi közös vagyon jogcímén az örökhagyó 140/10500 hányadának törlése és 101/10500 tulajdonjoga eredeti jogcímén és ranghelyen való visszajegyzése mellett bejegyezze, és ennek érdekében az ingatlanügyi hatóság megkeresését,

b) az I. rendű alperes annak tűrésére kötelezését, hogy az ingatlan³-ra a 28/100 tulajdonjogát az ingatlanügyi hatóság élettársi közös vagyon jogcímén az örökhagyó 1/1 arányú tulajdonjogának törlése és 72/100 tulajdonjoga eredeti jogcímén és ranghelyen való visszajegyzése mellett bejegyezze, és ennek érdekében az ingatlanügyi hatóság megkeresését,

c) az I. rendű alperes annak tűrésére kötelezését, hogy az ingatlan⁴-re a 28/100 tulajdonjogát az ingatlanügyi hatóság élettársi közös vagyon jogcímén az örökhagyó 1/1 arányú tulajdonjogának törlése és 72/100 tulajdonjoga eredeti jogcímén és ranghelyen való visszajegyzése mellett bejegyezze, és ennek érdekében az ingatlanügyi hatóság megkeresését,

d) az I. rendű alperes annak tűrésére kötelezését, hogy az ingatlan⁵-re az 50/100 tulajdonjogát az ingatlanügyi hatóság élettársi közös vagyon jogcímén az örökhagyó 1/1 arányú tulajdonjogának törlése és 50/100 tulajdonjoga eredeti ranghelyen és jogcímén való visszajegyzése mellett bejegyezze, és ennek érdekében az ingatlanügyi hatóság megkeresését,

e) annak megállapítását, hogy a MÁK-nál az örökhagyó nevében vezetett számú referenciaszámlán kezelt 22.262.381 forintból 11.131.191 forint a hagyaték része, 11.131.190 forint a tulajdona élettársi közös vagyon jogcímén, és a Bank1-nél az örökhagyó nevében vezetett Sz1 számú bankszámláról az elhunyt ügyfelek technikai számlájára átutalt 8.063.493 forintból 4.031.747 forint a hagyaték része, 4.031.746 forint a tulajdona élettársi közös vagyon jogcímén, és az I. rendű alperes ennek tűrésére kötelezését,

f) elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az alperesek annak tűrésére kötelezését, hogy az ingatlan¹-re a 34/100 tulajdonjogát az ingatlanügyi hatóság élettársi közös vagyon jogcímén az örökhagyó 1/2 tulajdonjogának törlése és 16/100 arányban az eredeti ranghelyen és jogcímén való visszajegyzése mellett bejegyezze, és ennek érdekében az ingatlanügyi hatóság megkeresését,

másodlagosan, ha ez a kérelme nem teljesíthető, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 252. § (2) és (3) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és a törvényszéknek ebben a keretben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását azzal, hogy a megismételt eljárásban másik tanács járjon el,

g) az elsőfokú ítélet perköltségviselés körében való megváltoztatását, és az I. rendű alperesnek elsődlegesen a fellebbezési kérelmek teljesítéséhez igazodó pernyertesség arányában az elsőfokú perköltsége, másodlagosan 50%-os arányú pernyertesség alapján 3.166.894 forint elsőfokú részperköltség megfizetésére kötelezését.

[10] A jogorvoslati kérelmét a perköltség körében azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 81. § (1) bekezdését tévesen alkalmazta. A felek által előlegezett költségek között ugyanis számottevő a különbség. Ügyvédi díj címén 5.977.588 forint, szakértői díjként 356.200 forint, összesen 6.333.788 forint perköltsége merült fel, miközben az I. rendű alperes csupán 135.800 forint szakértői költséget előlegezett és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (R.) 3. § (2) bekezdése alapján legfeljebb 3.000.000 forint ügyvédi díjat számíthat fel.

[11] Az I. rendű alperes a csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú perköltségben és kereseti illetékben marasztalásának mellőzését, valamint a felperes 1.500.000 forint+áfa elsőfokú perköltség részére való megfizetésére kötelezését kérte.

[12] A jogorvoslati kérelmét azzal indokolta, hogy a törvényszék a pernyertesség-pervesztesség arányát tévesen határozta meg. Az ingatlan², ingatlan³ és ingatlan⁴ esetén a felperes nem lett teljes egészében pernyertes, miután az igényelt 28/100 helyett 18/100 tulajdonjogot szerzett. Az ingatlan⁵-nél pedig 50/100 helyett csak 32/100 tulajdonjogot állapított meg az elsőfokú bíróság. A felperes a perben számos alkalommal, szükségtelenül és indokolatlanul olyan tényállításokat tett és okirati bizonyítékokat csatolt, amelyekre kénytelen volt újból és újból nyilatkozni. Az így felmerült szükségtelen többletmunkát pedig a terhére kell értékelni.

[13] A felperes és az I. rendű alperes a fellebbezési ellenkérelmeikben az ellenérdekű fél által sérelmezett körben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték.

[14] A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

[15] A Fővárosi Ítéltábla 17.Pf.20.177/2024/16. számú jogerős ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette. A fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatta, és a felperes MÁK-nál, valamint a Bank1-nél kezelt pénzüsszegekkel összefüggő megállapítási kereseteit elutasította.

Az I. rendű alperest az elsőfokú perköltség megfizetése alól mentesítette, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 1.500.000 forint + áfa elsőfokú perköltséget. A felperes által az államnak fizetendő illetéket 1.299.000 forintra felemelte, az I. rendű alperes által fizetendőt 201.000 forintra leszállította, és az állam terhén maradó szakértői díj összegét 439.912 forintra felemelte.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 897.657 forint másodfokú perköltséget.

A felperest az állam javára, az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára 2.500.000 forint fellebbezési illeték megfizetésére kötelezte.

[16] A Kúria Pfv.II.21.190/2024/6. számú részítéletével a jogerős ítéletet a felülvizsgálattal támadott részében részben, a háztartási munkára alapított plusz 10%-os szerzési arány elutasítása körében hatályában fenntartotta; részben hatályon kívüli helyezte és a MÁK-nál vezetett referencia számlára, valamint a Bank1-nél kezelt technikai számlára vonatkozó megállapítási keresetek tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta; ezt meghaladóan a teljes első- és másodfokú perköltség tekintetében a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

Megállapította, hogy a felperes költségfeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték összege 2.085.702 forint; a felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége 955.675 forint, az I. rendű alperesé 524.326 forint.

[17] A perköltségviselés körében a fellebbezés kis részben alapos, a csatlakozó fellebbezés nem alapos.

[18] A megismételt másodfokú eljárásnak kizárólag az elsőfokú ítélet perköltségviselésről szóló rendelkezéseinek a felülbírálata volt a tárgya, és az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése megfelelő alkalmazásával a fellebbezési és a csatlakozó fellebbezési kérelem, valamint a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül.

[19] Az elsőfokú bíróság a felperes halmazatban előterjesztett kereseteit úgy értelmezte, hogy a felperesnek a tulajdoni igénye érvényesítésére külön megállapítási és külön marasztalási, az ingatlan-nyilvántartáson kívül szerzett tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartási bejegyzése iránti keresetei is vannak. Ítéletével az öt megállapítási keresetet a Pp. 123. § szerinti eljárásjogi előfeltételek hiányában elutasította, e döntését részletesen megindokolta (elsőfokú ítélet indokolásának [62] bekezdése). Ezek az elutasító rendelkezések fellebbezés hiányában a Pp. 228. § (4) bekezdése alapján elsőfokon jogerőre emelkedtek, így azok felülbírálata a másodfokú eljárásnak már nem volt a tárgya. Az ítéltábla azonban a korábbi jogerős döntésében az elsőfokú pernyertesség-pervesztesség arányának a meghatározásánál az elsőfokon jogerőre emelkedett rendelkezéseket is figyelembe vette. A Kúria részítéletében adott utasítások szerint azonban az elsőfokon jogerőre emelkedett rendelkezésekkel elutasított keresetek $(18.789.420 + 11.620.000 + 6.750.000 =)$ 37.159.420 forint pertárgyértékét figyelmen kívül kell hagyni.

[20] A felperes a keresetlevelében a pertárgyértéket nem a Pp. 27. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően, hanem a vagyontárgyak szerzés kori értékéből a szerzésben való közreműködése arányában számított szerzés kori hozzájárulása összegében jelölte meg. A törvényszék hiánypótlási felhívására, az 5. sorszámú beadványa mellékleteként csatolt vagyonleltárban tüntette csak fel az ingatlanoknak a keresetlevél beadása időpontjában

fennálló forgalmi értékét az ingatlan1 esetében 55.263.000, az ingatlan2, ingatlan3, ingatlan4 együttes értékeként 41.500.000, az ingatlan5-nél 13.500.000 forintban. Az igényelt tulajdoni hányadok arányában ezért az ingatlan1 34/100 tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartási bejegyzése iránti kereset pertárgyértéke 18.789.420 forint, az ingatlan2, ingatlan3 és ingatlan4 28/100 tulajdonjoga bejegyzése irántiaké 11.620.000 forint, az ingatlan5 1/2 tulajdonjogának bejegyzése irántié 6.750.000 forint, a MÁK-nál kezelt pénzösszeget érintőé 11.131.191 forint, a Bank1nál vezetett bankszámlát érintőé 4.031.747 forint, összesen 52.322.358 forint volt, amelyből a felperes az ingatlan2, ingatlan3 és ingatlan4 esetében 7.470.000 forint, az ingatlan5-nél 4.320.000 forint, a MÁK-nál kezelt pénzösszegeknél 7.123.962 forint, a Bank1nál vezetett bankszámlánál 2.580.318 forint, összesen 21.494.280 forint, 41% erejéig vált pernyertessé.

[21] Az elsőfokú pernyertesség-pervesztesség arányának a meghatározásánál az ítéltábla a Pp. 81. § (1) bekezdésére figyelemmel nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy a perben 35. sorszámon közbenső ítélet született, amelyben az elsőfokú bíróság megállapította az élettársi jogviszony fennálltának időtartamát. A törvényszék ugyanis mindössze egy tárgyaláson (34. számú jegyzőkönyv) fogatosított bizonyítás alapján állást foglalt a jogalap kérdésében, így ez számottevő perköltséget nem eredményezett egyik fél oldalán sem.

[22] A felperes 5.648.951 forint ügyvédi munkadíjból és 356.200 forint szakértői díjból álló elsőfokú perköltsége megtérítését igényelte (233. számú jegyzőkönyv 2. oldal). A szakkérdés hiányában igénybe vett magánszakértő 151/F/61. számú irat szerinti 76.200 forint költségét a Pp. 75. § (1) bekezdése alapján perköltségként nem érvényesítheti. Az elsőfokú tárgyalás berekesztéséig igazolt adatok alapján, a 151/F/41-60 és 160/F/1 alatt csatolt iratok szerint 4.629.976 forint ügyvédi munkadíjat és 276.775 forint szakértői költséget, összesen 4.906.751 forint elsőfokú perköltséget előlegezett. Ezt meghaladó költség felmerülését nem igazolta, ennek elmaradását az ügyvédi megbízási szerződés és a további számlák fellebbezéshez csatolása nem pótolhatta. Az általa igazolt 4.906.751 forint elsőfokú perköltségből pedig a pernyertessége arányában (41%) 2.011.768 forint illeti.

[23] Az I. rendű alperes az R. 3. § (2) bekezdése alapján, általános forgalmi adóval (áfa) növelten megállapított 2.247.482 forint ügyvédi munkadíjból álló elsőfokú perköltsége pernyertességgel arányos részeként 1.326.014 forint megtérítésére jogosult. A két perköltségigény egymással szembeni elszámolásával a felperest 685.754 forint elsőfokú perköltség illeti [Pp. 81. § (1) bekezdése]. A felperesnek a részére fizetendő elsőfokú perköltség felemelését célzó fellebbezése ezért részben alapos, az I. rendű alperes csatlakozó fellebbezése viszont nem teljesíthető.

[24] A le nem rótt 1.500.000 forint kereseti illetékből a peresztessége arányában a felperest 885.000 forint, az I. rendű alperest 615.000 forint terheli [6/1986. (VI.26.) IM rendelet (Kmr.) 13. § (2) és (7) bekezdése, Pp. 81. § (1) bekezdése].

[25] Az állam által előlegezett 371.332 forint (218. számú végzés) és 68.580 forint (228. számú végzés), összesen 439.912 forint ingatlanforgalmi szakértői díjat a sikertelenül bizonyító felperes részére engedélyezett, a szakértői költségre kiterjedő részleges költségmentesség folytán az állam viseli [Kmr. 13. § (7) bekezdése, 14. §].

[26] Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének a perköltségfizetésről szóló rendelkezéseit a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta.

[27] Egyúttal a 17.Pf.20.177/2024/16. számú jogerős ítélete végrehajtásának a Kúria Pfv.II.21.190/2024/3. számú végzésével elrendelt felfüggesztését a Pp. 275. § (6) bekezdése alapján megszüntette.

[28] A csatlakozó fellebbezésben vitatott érték 2.169.048 forint volt. A jogorvoslati kérelem nem bizonyult alaposnak, ezért az előterjesztésével felmerült (az ügyvédi munkadíjból és a csatlakozó fellebbezési illetékből álló) perköltségét az I. rendű alperes viseli.

[29] A fellebbezésben vitatott érték (az 5. számú beadvány mellékletében megjelölt forgalmi értékek alapján) az ingatlan2, ingatlan3 és ingatlan4 esetén 4.150.000 forint, az ingatlan5-nél 2.430.000 forint, a MÁK-nál és a Bank1nál kezelt összegeknél 4.007.229 és 1.451.428 forint, az ingatlan1-nél 18.789.420 forint, a perköltség tekintetében 2.902.846 forint, összesen 33.730.923 forint, amelyből a felperes egyedül a perköltség körében és 421.706 forint erejéig, 1% arányban vált pernyertessé. A felszámított 612.775 forint ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség és a Kúria részítéletében megállapított 955.675 forint felülvizsgálati eljárási költség összesen 1.568.450 forint összegéből a másodfokú pernyertessége arányában 15.685 forint illeti. Az I. rendű alperesnek az R. 3. § (2) és (5) bekezdése alapján megállapított 605.964 forint+áfa, összesen 769.574 forint ügyvédi munkadíjból és 524.326 forint felülvizsgálati eljárási költségből álló 1.293.900 forint perköltségéből a másodfokú pernyertessége arányában 1.280.961 forint jár. A két perköltségigény egymással szembeni elszámolásával az I. rendű alperest 1.265.276 forint másodfokú perköltség illeti [Pp. 81. § (1) bekezdése].

[30] A felperes szakértői költségre kiterjedő részleges költségmentessége mellett érvényesülő költségfeljegyzési jog [Pp. 84. § (3) bekezdése] folytán előzetesen meg nem fizetett 2.500.000 forint fellebbezési illeték és 2.085.702 forint felülvizsgálati eljárási illeték együttesen 4.585.702 forint összegéből a másodfokú pervesztessége arányában a felperest 4.539.845 forint, az I. rendű alperest 45.857 forint terheli [Kmr. 13. § (2) és (7) bekezdése, Pp. 81. § (1) bekezdése].

[31] Az ítéltábla tájékoztatja a felperest és az I. rendű alperest, hogy a fellebbezési és a felülvizsgálati illeték az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 78.§ (4) bekezdése alapján a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés e) pontja].

Budapest, 2025. szeptember 25.

Dr. Kollár Zoltán s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Kovaliczky Ágota s.k.

Dr. Bleier Judit s.k.

bíró

bíró